Sheboygan Nieuwsbode.

EENDRAGT MAAKT MAGT.

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar - - - - - - - - - - $ 2,00.
Voor een jaar - - - - - - - - - - 1,50.
Voor zes maanden - - - - - - - - - 1,00.
Voor drie maanden - - - - - - - - 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels - - - $ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito - - - - - - 0,50.
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco

4de JAARG. NO. 16. DINGSDAG, 19 APRIL 1853. NO. 172.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

UTRECHT, 10 Maart. Naar men verneemt is het plan gevormd, om te dezer stede eene publieke wasch-inrigting tot stand te brengen.

ZWOLLE, 5 Maart. De algemeene jaarlijksche vergadering van het Nederlandsch onderwijzersgenootschap zal dit jaar plaats hebben in deze stad, op Vrijdag en Zaturdag den 29sten en 30sten Julij. De redevoering zal gehouden worden door den voorzitter der vereeniging, den hoogleeraar *P. Hofstede de Groot,* waartoe eene der Protestantsche kerken welwillend zal worden afgestaan. De regering dezer stad heeft een blijk van belangstelling gegeven, door het verleenen eener subsidie van *f* 100. Aan feestelijke ontvangst en aangenaam verblijf zal het niet ontbreken.

ZWOLLE, 14 Maart. Eergisteren overleed alhier in 80jarigen ouderdom, de heer mr. *P. R. Feith,* sedert de nieuwe organisatie raadsheer in het provinciaal geregtshof in Overijssel, vroeger lid van de regtbanken, eerst te Almelo en later te Zwolle. Hij was de laatst overgebleven zoon van den dichter mr. *Rhijnvis Feith.*

ASSEN, 16 Maart. Wij vernomen, dat de besmettelijke longziekte is ontstaan op den stal van *H. Koerts* te Wapserveen, gemeente Havelte. Het verdachte rund is, op verlangen van den eigenaar, gedood, en toonde alle kenteekenen van de gevreesde kwaal. De overige runderen van dezen veehouder, ten getale van 30 koeijen en 5 kalveren, zijn daarop door den veearts *Hubenet* met stof uit de longen van het afgemaakte rund ingeent. Door het plaatselijk bestuur zijn maatregelen van politie tegen verdere verspreiding genomen.

SNEEK, 5 Maart. Een treffend ongeluk had hier heden middag plaats. Voor de woning van een' handelaar in gevogelte, even buiten de stad, zoude een jongeling op vogels schieten, waartoe hij bij gemelden handelaar, *Bast* geheeten, zijn geweer had nedergezet. Toen hij nu op die vogels schieten zoude, weigerde het geweer, en hij wilde het aan *B.* teruggeven, toen door een of ander onbekend toeval het geweer afging, en *B.* het volle schot in de borst ontving en onmiddelijk dood ter neder viel. Het ongeluk is dies te treuriger, daar *B.* eene gebrekkige vrouw met nog zeven zeer jonge kinderen nalaat.

GRONINGEN, 10 Maart. Wij vernemen, dat thans ook te Leeuwarden pogingen worden aangewend, om door fabrikanten, werkbazen enz. de werklieden op een' anderen dag dan Zaturdag te doen uitbetalen, om dezelfde belangrijke redenen, die ook hier stede denzelfden maatregel hebben uitgelokt en doch tot stand komen.

— Omtrent den stand der longziekte in de provincie Groningen vernemen wij, dat op de stal van den landman J. L. PIKES, te *Doezum,* de noodige last is gegeven om de twintig runderen, welke nog op die stal aanwezig waren, af te maken.

Wijders, dat bij den landbouwer W. MEURSING, te Hoogezand, alwaar zich zeven runderen op stal bevinden, twee dezer schijnbaar door de longziekte zijn aangetast, en dat ook aldaar de noodige maatregelen tegen verdere verspreiding worden genomen.

GRONINGEN, 17 Maart. Ten blijke, hoe aanmerkelijk de plotseling teruggekomene koude hier gedurende de laatste dagen is geweest, kan strekken de navolgende naauwkeurige opgaaf van den stand van den Thermometer (FAHRENHEIT.)

15 Maart 's morg. 8 u. 32½ gr. 's midd. 2 u. 40 gr. 's avonds 8 uur 31 gr.

16 Maart 's morg. 8 u 34½ gr. 's midd. 2 u. 27 gr. 's avonds 8 uur 24½ gr.

17 Maart 's morg. 8 u. 25 gr. 's midd. 2 u. 27½ gr. 's avonds 6 uur 24½ gr.

— Betrekkelijk den stand der longziekte in deze provincie vernemen wij, dat, de twee runderen, welke zich op den stal van den landbouwer *W. Meursing,* te Hoogezand, bevinden, werkelijk door de longziekte waren aangetast, en dien ten gevolge zijn afgemaakt.

Wijders, dat bij den landbouwer *K. K. Niehoff,* wonende te Ten Boer, insgelijks de longziekte is ontstaan, en dat ook aldaar een rund is afgemaakt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Maart. De heer *Lacordaire* heeft op den 12den Februarij in de kerk Saint-Roch een redevoering uitgesproken, waarin hij zich als eene felle tegenstander van het tegenwoordige regeringsstelsel heeft doen kennen, en als een krachtige bestrijder van den *coup d'etat* van den 2den December 1851. De redevoering schijnt te meer indruk te hebben gemaakt, daar dezelve in 't geheel niet werd verwacht en omstreeks 3000 personen in het kerkgebouw aanwezig waren, onder welke men den kardinaal *Donnet,* den aartsbisschop *Sibour* en een aantal hooge ambtenaren en vertrouwde raadslieden van Keizer *Napoleon III* heeft opgemerkt.

Of de heer *Lacordaire,* die steeds regt voor de vuist spreekt, zich voorbedachtelijk heeft uitgelaten tegen de regering, dan wel of hij daartoe in het vuur zijner rede is overgegaan, blijkt niet. Personen, die zijne redevoering hebben aangehoord, verklaren, dat zijne welsprekendheid welligt grooter is geweest dan ooit te voren, en zijne taal op de aanwezigen een indruk heeft gemaakt, die aile beschrijving te boven gaat.

Het behoeft geene vermelding, dat men op het paleis der Tuillerien al spoedig onderrigt is geworden van de wijze, waarop de genoemde geestelijke zich had uitgelaten. De zaak is in den ministerraad besproken geworden. Algemeen zou men echter hebben begrepen, dat het in de gegevene omstandigheden niet raadzaam was, om tot gestrenge maatregelen ten aanzien van den heer *Lacordaire* over te gaan.

De heer *Lacordaire* moet steeds geteld worden onder de aanhangers der meer vrijzinnige beginselen, ook in het godsdienstige.

Het wordt als zeker gemeld, dat de heer *Lacordaire* na zijne redevoering te hebben uitgesproken, naar de gevangenis van Mazas is overgebragt, doch, na verloop van 2 uren, weder ontslagen geworden. De aartsbisschop *Sibour* zou hem echter verboden hebben om in 't vervolg te prediken op het geestelijke grondgebied van Parijs.

Van den 11den. De *Moniteur* bevat een keizerlijk besluit, waarbij de opening der wereldtentoonstelling te Parijs wordt vastgesteld op 1 Mei 1855 en de sluiting op den 30sten September daaraanvolgende. De voortbrengselen van alle natien zullen daarbij worden toegelaten.

PARIJS, 13 Maart. De komst van den Paus is thans zeker. Z. H. zal den 18den Mei aankomen. Vroeger kan Z. H. Rome niet verlaten, daar de oude kardinalen de vroege voorjaarslucht niet goed kunnen verdragen.

Men zegt, dat ter gelegenheid van 's Pausen komst in Frankrijk de organieke artikelen van het concordaat, welke door de Katholijke schrijvers gedurig worden aangevallen, zullen vervallen worden verklaard. Ook zouden 20 nieuwe bisdommen worden opgerigt.

(In de gegevene omstandigheden wordt, zoo als elk ligtelijk kan nagaan, een meer dan bijzonder gewigt gehecht aan het besluit, 't welk de Paus zal nemen of reeds heeft genomen, ten aanzien van het bijwonen der kerkelijke bevestiging van den Keizer. Komt het kerkelijke opperhoofd inderdaad herwaarts, dan zal door de Regering zeer waarschijnlijk moeten worden overgegaan tot opofferingen in 't belang der ultramontaansche partij.

De kerkelijke bevestiging van den Keizer, door den Paus, of door den aartsbisschop van Parijs, zal, indien ten minste de zaken geene andere tot dus ver onvoorziene wending nemen, kunnen worden aangemerkt als de maatstaf van den invloed der ultramontaansche en gallicaansche partijen. Beiden, zoo wel de Keizer, als de Paus, zijn, naar men van goederhand verzekert, niet weinig verlegen met den geheel onverwachten loop der geestelijke aangelegenheden.)

— De jeugdige graaf *Camerata,* zoon van de prinses *Bacciocchi* en alzoo lid van de keizerlijke familie, heeft zich eergisteren, door middel van een pistoolschot, van het leven beroofd. De graaf was 26 à 27 jaren oud en kleinzoon van *Elisa Bonaparte,* groothertogin van Lucca. Men weet niet zeker, waaraan men deze noodlottige gebeurtenis moet toeschrijven.

Men heeft evenwel niet nagelaten eenige oorzaken op te sporen, om den sleutel tot deze wanhopige daad te vinden; en nu zou men ontdekt hebben, dat de prins 200,000 francs aan de beurs heeft verloren. Maar het is niet denkbaar, dat deze zich daarom van het leven zal hebben beroofd, daar hij een aanzienlijk vermogen bezat. Eene andere gissing schrijft de daad aan hartzeer toe. Het waarschijnlijkste is, dat hij toegegeven zal hebben aan den invloed eener oogenblikkelijke overspanning. Iemand, die voor drie dagen naast hem aan tafel bij prinses *Mathilde* gezeten heeft, verklaart, dat hij toen droevig, ja zelfs somber was.

's Avonds van den 4den had hij zijnen bediende gelast, in zijne kamer te blijven slapen; waaruit men het vermoeden afleidt, dat hij toen reeds met hetzelfde ontwerp zwanger ging, waaronder hij vreesde te zullen bezwijken. De bediende gehoorzaamde, en verliet de kamer eerst om acht uur 's morgens; de prins sliep toen. Toen de bediende twee uur daarna in de kamer trad, worstelde hij reeds met den dood. Hij had juist de wanhopige daad volbragt met een kamerpistool, zoodat het schot niet gehoord werd.

Oogenblikkelijk werd aan zijn' bloedverwant, den heer *de Chassiron,* schoonzoon van den prins *Murat,* en den prins *Jerome Napoleon* van het voorval kennis gegeven. De prinses *Mathilde* werd juist toen zij uitging om een liefdadig werk te verrigten, door deze noodlottige tijding getroffen. De prinses *Camerata* vernam die op haar landgoed. Hare smart vooral is onbeschrijfelijk. Zij aanbad, als het ware, haren zoon.

De Keizer zal, naar men zegt, den gebruikelijken rouw aannemen.

(De graaf had voor zijnen dood de volgende regelen geschreven: "Ik beneem mij zelven het leven; ik vraag er vergiffenis voor aan God en aan de menschen. De redenen die mij tot dat besluit hebben gebragt, zijn vermeld in mijn testament, dat onder berusting is van mijnen neef *Napoleon.*" Het testament moest vervolgens aan den Keizer worden ter hand gesteld.)

— De prefect van het departement der Seine heeft eene verordening van het jaar 1726 op nieuw afgekondigd, houdende strafbepalingen tegen ouders die hunne kinderen zonder toezigt op de openbare straat laten zwerven.

— Uit Rome wordt gemeld, dat pater *Roothaan,* wiens toestand steeds zorgelijk blijft, tot zijn voorloopige plaatsvervanger benoemd heeft pater *Pierling,* een Duitscher. Mogt pater *Roothaan* niet herstellen, dan zal waarschijnlijk deze adsistent wel zijn definitieve opvolger worden. Pater *Roothaan* is sedert 1828 generaal der orde en ruim 70 jaren oud.

— Onder de Pruissische militairen is eene oproeping verspreid, voortkomende van militaire commissie der Europesche demokratische propagenda te Londen. De strekking is volgens de *Wehr-Zeitung*: Wanneer er thans een oorlog uitbarst met Frankrijk, zoo moeten op het eerste kanonschot alle Duitsche soldaten hunne tyrannen afvallen en zich onder de vanen van *Louis* Napoleon scharen, omdat deze alleen aan het in slavernij gebragte Duitschland vrijheid kan brengen (! ?).

— Uit Weenen wordt van den 13dezer het volgende gemeld: "De Keizer is heden, voor de eerste maal na den aanslag op zijn leven, in een rijtuig naar de hoofdkerk gereden, om den Hemel voor zijn behoud te danken. Het geheele hof, de leden van den gemeenteraad, en vele officieren vergezelden den Keizer en woonden de plegtige dienst in de kerk bij. De burgerwacht was op den weg geschaard welke Z. M. moest afleggen. Alle schouwburgen zijn gesloten. De stad en omstreken zijn schitterend verlicht. De rust is geen oogenblik gestoord."

De Keizer heeft, bij gelegenheid van het herstel zijner gezondheid, een bewijs zijner grootmoedigheid gegeven. Vernomen hebbende, dat de moeder van zijnen moordenaar, wegens het gebeurde met haren zoon, uit eene woning was gezet, waar zij in geringen stand op het platte land leefde, heeft verklaard, dat hij aan die ongelukkige vrouw een jaargeld zal toekennen, dat haar op haren ouden dag voor gebrek zal bewaren.

Reeds heeft men te Weenen 315,057 fl. bijeengebragt voor de uitvoering van het plan, om eene kerk te bouwen, hetwelk, gelijk bekend is, door den aartshertog *Ferdinand Max* werd geopperd. De gemeenteraad van Weenen heeft besloten, in 5 jaarlijksche termijnen 50,000 fl. tot den bouw bij te dragen.

— Het vijftigjarig bestaan van het *Britsche en Buitenlandsche Bijbel-genootschap* is den 8 te Londen plegtig gevierd met het houden eener talrijke bijeenkomst in Exeter-hall. De voorzitter, graaf *Shaftesbury,* heeft bij die gelegenheid eene redevoering gehouden, waarin hij de lotgevallen en verrigtingen van het genootschap herinnerde, en onder anderen aanvoerde, dat hetzelve gedurende zijn vijftigjarig bestaan, zoo hier te lande, als door zijne agenten in het buitenland, verspreid heeft *drieentwintig millioen* exemplaren der H. Schrift; dat het den Bijbel gedrukt en uitgegeven heeft in honderd-achtenveertig talen, of tongvallen, van welke 25 tot dat dit geschiedde geen letterschrift bezaten, maar alleen *gesproken* werden;—dat die verspreiding heeft plaats gehad bij 121 natien.

Landbouwers Kolom.

Kunnen Aardappelen in het najaar geplant worden?

Ja. En zullen zij goed groeijen en vrucht opleveren? Ja, wanneer men ze goed behandelt. Mr. MARTIN CUSHING, wonende te Bath, in den Staat Maine, schrijft aan den "Maine Farmer", dat hij ooggetuige was van een proefneming. De man, zegt hij, pootte in het najaar een stuk land met aardappelen, even voor het bevriezen van den grond. In de volgende lente kwamen ze goed op; hij hield ze bevrijd van alle onkruid en in de maand Junij (het waren welligt vroege) begon hij ze uit te doen. Zijn oogst was overvloedig en bij verkocht er vijf honderd bushels van tegen een dollar de bushel.

Het is, om wel te slagen, noodzakelijk, dat eenen droogen grond gekozen worde, want aardappelen kunnen geen water verdragen. Ook zou het misschien noodig wezen, om de hoopen met stroo of mest te overdekken; doch dit weten wij niet zeker. Neemt er de proef van vrienden, op eene kleine schaal. *(Prairie Farmer.)*

☞ Men moet niet uit het oog verliezen, dat bovenstaande geschreven wordt uit den oostelijken Staat Maine, liggende Bath op ongeveer 44 graden noorderbreedte. Sheboygan ligt omtrent 20 minuten zuidelijker. Of de winters daar minder streng zijn dan hier, kunnen wij niet bepalen. REDACTIE NIEUWSBODE.

DE TUIN.

Deze is de maand om werkzaamheden in den tuin aan te vangen, en eenige aanwijzingen dienaangaande kunnen dienen, om onze vrienden aan de waarde van een' wel bestuurden moestuin te herinneren, terwijl het welligt anderen kan aansporen om dit plekje gronds met meer zorg dan vroeger te bebouwen.

De tuin, behoorlijk bestuurd, levert meer van de wezenlijke behoeften en gemakken des levens op, dan tienmaal zijne uitgestrektheid van eenig ander deel der bouwhoeve. Bedenkt dat er andere en edeler voordeelen zijn dan die, welke hunnen weg in de beurs vinden—dat 's menschen gezondheid en redelijk genot, voor hem het wezenlijkste en onschatbaarste voordeel is. Het vereischt, wel is waar, veel zorg en geduldig zwoegen, om met goed gevolg eene gewenschte verscheidenheid van groenten te verbouwen,—ten einde ze vroeg in het saizoen, wanneer ze het meest benoodigd zijn, te hebben. Deze is de reden waarom zoo weinig landbouwers goede tuinen hebben.

Zij achten den gevorderden tijd en arbeid kwalijk besteed, en zonder te denken aan de waarde der gezonde en smakelijke spijzen, welke de tuin aan het gezin oplevert, veronachtzamen zij dien, om aan hunne uitgestrekte akkers tarwe en koren al hunne aandacht en zorg te wijden.

De vrouwen of meisjes van het gezin kunnen zich in den tuin nuttig bezig houden. Terwijl zij arbeiden om de tafel van iets lekkers te voorzien, zal het ligchaam door de gezonde bewegingen en de inademing der frissche lucht versterkt worden. Beproeft het, gij die kwijnt, en, op ons woord, gij zult er u beter bij bevinden, dan van patent medecijnen en huismiddeltjes, terwijl het den geest meer veredelt dan den kring van opgesmukte vertooningen. Gaat in den tuin, en terwijl gij daar arbeidt met de handen, slaat de stille, schoone werken der natuur gade—het ontspruitende blaadje—het zwellende knopje—het zich uitspreidende blad—de open gaande bloem.

Om de beste groenten te winnen, hetwelk het doel moest zijn van iederen hovenier, moet de grond uitermate goed zijn, opdat de teedere worteltjes der plant goed voedsel bekomen kunnen. Ook moet hij fijn wezen, anders zullen vele van harde schillen voorziene zaadjes, zooals de wortel, ajuin, karoot, pastenaken, enz., niet opkomen, uit gemis van de noodige aanraking met den grond.

Daartoe is een tuin-rolblok van veel nut, om de aarde na het zaaijen goed rondom de zaadjes te doen sluiten, terwijl het dezelve voor de uitwerking der droogte beschermt.

Het is van het grootste belang om goed zaad aan te schaffen, want hieraan hangt veel van het wel slagen des tuiniers af, vooral in deze streken, waar het jaargetijde te kort is om de vrucht van een tweede zaaisel tot rijpheid te brengen, na een' behoorlijken tijd te vergeefs naar het opkomen van het eerst gezaaide gewacht te hebben. Men kieze steeds het volste en zwaarste zaad. Dit zal niet alleen het zekerst opkomen, maar zal ook de beste vruchten opleveren.

(Wisconsin Farmer)

(Wij vernemen dat men uitmuntend goede tuin- en bloemzaden bekomen kan bij onzen landgenoot H. SPAAN te Milwaukie.)

VARKENS.—De Cincinnati *Gazette* deelt de volgende statistieke opgave mede, aangaande het aantal ingezoutene varkens in de navolgende Staten:

	1851–'52	1852–'53
Ohio	547,373	603,152
Indiana	347,452	590,942
Kentucky	205,690	388,300
Tennessee	10,000	39,609
Illinois	231,519	324,856
Iowa	40,500	62,652
Missouri	69,436	87,200
Michigan	10,800	19,400
		2,116,111
		1,462,770
Meer dan in 't vorige jaar		653,341

LANDBOUWING IN 'T HOLLANDSCH.—De "Sheboygan Nieuwsbode," een blad in de Hollandsche taal, hetwelk het voorkomen heeft als zijnde een goed blad voor hen die er den zin uit graven kunnen, behelst eene kolom getiteld de "Landbouwers Kolom," en hetwelk wij denken niet verre mis te zijn door het in "Farmers Column" te vertalen. Het is alles in 't Hollandsch, behalve dat bij geval de woorden *Prairie Farmer* voorkomen, en zoo nu en dan kunnen wij er iets van begrijpen, uit al hetwelk wij besluiten dat artikelen over den landbouw interessant zijn voor hen, die niet van onzen tongval zijn. Alles wel. Wij hopen dat dit zoo blijven zal.

(Prairie Farmer.)

☞ Wij hadden ons gevleid met meerdere medewerking van deskundigen, om wekelijks de "Landbouwers Kolom" te kunnen aanvullen, doch het spijt ons te moeten bekennen dat dit zeer langzaam gaat. De heer VAN ALTENA, in de naburige town *Holland,* is nog wel de eenige die toont het zijne daartoe te willen bijdragen, ofschoon dit niet genoegzaam is om iedere week eene kolom te vullen. Hoe is het, Landbouwers en Landhuishoudkundigen, zullen wij ons plan opgeven? Juist zoo als gij wilt, het is ons wel,

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$1,50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 19 APRIL 1853.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $ 4 per jaar; $ 2 in de 6 maanden: enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

☞ Op last van den Secretaris van Staat publiceren wij in de Engelsche kolom de door onze Wetgeving in hare jongste zitting aangenomen wet, inhoudende strafbepalingen tegen het in omloop brengen van onwettig papiergeld of bank-papier. Deze wet is zeer streng, en wij twijfelen eenigzins aan de waarschijnlijkheid harer in werking treding, hoe raadzaam het ook anders door het volk moge geoordeeld worden, om paal en perk te stellen aan den gestadigen toevloed van onverwaarborgd papiergeld uit andere Staten. In ons volgend blad zullen wij bedoelde wet in 't Hollandsch mededeelen.

☞ Van Maandag tot Donderdag der afgeloopene week woedde hier een vreeselijke storm uit het noorden en noordoosten, waardoor alle communicatie met de post was afgebroken. Eerst op Zaturdag morgen ontvingen wij wisselbladen, de eerste in de week, en dat wel een halve bushel vol. Onmogelijk was het ons dan ook, in dit nommer die verscheidenheid van berigten mede te deelen, als wij anders gewoon zijn te doen, wilden wij de uitgave van dit nommer niet vertragen. De stremming der post is eveneens oorzaak, dat het vorige nommer zoo laat door onze lezers zal ontvangen zijn. Deze lagen hier in het postkantoor van Maandag tot Vrijdag avond.

☞ Voor eenige dagen werden de liefhebbers van het tooneel te Milwaukie onthaald op de opera van "*Czaar Peter de Groote als Scheepstimmerman te Zaandam*" en de dagbladen aldaar spreken er met zoo veel roem van, dat wij onwillekeurig wenschten de gelegenheid gehad te hebben de welluidende stem van MARIA en de rijke komieke zwager van den burgemeester VAN BETT (?) te hebben mogen hooren. Weinig veredelt den mensch meer in hare uitwerking dan goede muziek, en wel hem die ze weet te waarderen.

☞ Van Washington werd onder dagteekening van den 11 April getelegrafeerd, dat het Kabinet van President Pierce uiteen gegaan was, uithoofde van oneenigheden, doch dit berigt werd later stellig tegen gesproken.

☞ De opbrengers van belasting kunnen zich op eene hooge tax voorbereiden. De wetgeving bepaalde de Staat tax voor het tegenwoordig jaar op 6 *mills* per dollar, zijnde dubbel het bedrag van eenig vorig jaar.

☞ Het is ons aangenaam te kunnen berigten, dat onze bemoeijingen met eenen goeden uitslag bekroond zijn, opzigtens de benoeming van onzen landgenoot, den heer J. T. BRUGMAN, geboortig van Amsterdam, tot adsistent Postmeester te dezer stede.

De heer B. is een welopgevoed, bekwaam en veel belovend jongeling, van wien wij veel goeds verwachten, en die door zijne benoeming, vooral de Hollanders, in zijne nieuwe betrekking van veel dienst zal kunnen en willen zijn. Wij wenschen er hem geluk mede.

—In een brief uit New-Orleans leest men onder andere het volgende: Het beroemde werk *Uncle Tom's Cabin*, dat eene buitengewone verspreiding door de geheele wereld heeft erlangd, heeft den ijver voor de afschaffing der slavernij allerwege verlevendigd, behalve in die streken, waar men bij deze zaak het grootste belang heeft.

Hier in het Zuiden wordt dat merkwaardige boek slechts weinig en in het geheim gelezen, omdat geen boekhandelaar het openlijk te koop durft aanbieden.

Over het geheel is het een opmerkelijk verschijnsel, dat men in de Zuidelijke Staten elke behandeling van de slavenkwestie, hetzij in gesprekken of geschriften, met angstvalligheid vermijdt, terwijl men elkander in het Noorden luid en onbewimpeld de bezorgdheid mededeelt, welke de spoedige aanwas der slavenbevolking doet ontstaan. Tegenwoordig bedraagt het aantal der slaven in de Vereenigde Staten omstreeks drie en een half millioen, en men berekent, dat het zich in de Zuidelijke Staten alle 15 tot 20 jaren verdubbelt, terwijl het in de Noordelijke en Middel-Staten, voor zoo ver de slavernij aldaar nog geduld wordt, allengs afneemt.

☞ Tegen de groote bankiers PAGE & BACON, te St. Louis, is een verdict van $ 1000 verkregen, voor het houden eener onwettige bank. Men denkt, dat zij voor het Hoog Geregtshof in appèl zullen treden. Inmiddels worden de regtsvervolgingen tegen andere bankiers van dien aard voortgezet.

Indien deze eerste aanval op onwettig papiergeld tot een gewenscht einde leiden mag, en de zwindelarij door den sterken arm der wet wordt tegen gegaan, zoo zal dit de westelijke bevolking duizenden van dollars besparen.

☞ Wij vernemen uit de pas gemaakte arrangementen aangaande het aankomen en vertrekken van spoortreinen te Albany, dat er dagelijks, behalve 's zondags, acht treinen oostwaarts en elf westwaarts zullen vertrekken. De "bliksem trein" zal 's morgens ten 10½ uur van Albany vertrekken en den afstand van die stad naar Buffalo (325 mijlen) in tien uren *afleggen*.

☞ De Japan Expeditie is niet, zooals men vroeger beweerde, door de regering opgegeven geworden.

☞ In de verschillende towns onzer County zijn de volgende Voorzitters der Supervisors verkozen, en die mitsdien het County Bestuur voor dit jaar uitmaken:

Stad Sheboygan— George H. Smith, James Hogan.
Town Sheboygan—J. F. Seeley.
Sheboygan Falls—Joseph Richardson.
Plymouth—Robert H. Hotchkiss.
Holland—E. Palmer.
Lima—L. Mallory.
Linden—Mr. Effner.
Abbott—Peter Clark.
Scott—J. L. Irwin.
Mitchell—C. W. Humphrey.
Greenbush—G. W. Stannard.
Wilson—Michael Knopp.
Herman—Mr. Binder.
Rhine—J. Wolf.

MAPLE SUIKER.—De opbrengst van maple suiker in dit land in 1852, wordt begroot op omtrent vier en dertig millioen ponden. Een boomgaard van maple boomen is, akker voor akker, bijna gelijk bevonden, met het suikerriet in de opbrengst van suiker en siroop.

☞ Ds. YPMA, in Michigan, is beroepen naar Buffalo

LENTE.

"*God is Liefde*". 1 Joh. 4: 8.

Welkom liefelijke lente! Uwe verkwikkende stralen bewegen ons tot dankbare hulde; daarom loven en prijzen wij den hoog heiligen naam des Scheppers der natuur! Gij doet door uw vriendelijk gelaat de Wintervorst uit onze velden vertrekken. Wij verheugen ons bij de gedachte, dat gij eerlang de schoone natuur in vollen feesttooi zult zetten, en dat bloemen en kruiden, door hunne welriekende geuren en schitterende vormen, ons als het ware zullen toelagchen, en zeggen: "ziet, hoe voortreffelijk de Schepper der natuur ons gemaakt heeft!

Driewerf welkom, gij blijde lente! Gij schijnt telkens bij uwe komst het aardrijk te herscheppen. Gij brengt zoo vele heerlijke dingen te voorschijn: nieuwe knoppen aan het bladerloos geboomte, nieuwe grasscheutjes uit het slapende aardrijk, nieuwe bloemen en granen en fruitgewassen mogen wij billijk bij uwe komst verbeiden.

Een nieuw gezang legt gij in den mond van het gevederd koor, dat zich klapwiekende verheugt bij het rijzen der zon in den morgenstond. Ja, nieuwe voornemens doet gij ontwaken in de harten der menschenkinderen. Een sterk verlangen komt bij ons op, dat wij uw schoon ten volle mogen genieten. Wijl de wreede koning, die bij uw verschijnen het tooneel verliet, ons dikwijls in bedrukte omstandigheden zag verkeeren, wenschen wij, dat wij thans het onaangename mogen vergeten, en Hem, die liefde is, daarvoor onzen lof met hart en mond toebrengen.

Maar, dewijl wij trachten, lieve lente, uwen lof te verkondigen, bedroeft ons de gedachte, dat gij slechts voor eenen korten tijd vertoeft. Gij bezoekt ons, lacht ons vriendelijk toe en weldra maakt gij u weder gereed te vertrekken. Zeg ons toch, waar woont gij? Aan wat oorsprong hebt gij uw bestaan te danken? Onderrigt ons, wij zullen trachten het goede, wat gij voortbrengt, ter harte te nemen.

"Welaan, ik zal u deze vragen beantwoorden, wijl " gij mij zoo vriendelijk bejegent, en u met gelijke " munt betalen.

"Ik heb mijn' oorsprong te danken aan Hem, die " alles schiep, den eeuwigen Vader der natuur, en werd " geboren in den dageraad der schepping. Gij kunt van " den oorsprong mijns bestaans lezen in het BOEK, " bij u menschenkinderen bekend onder den naam van " *Bijbel*. De reden van mijn kortstondig bezoek vindt " zijn' grond daarin, dat ik u wil vermanen, om uw " verlangen naar eene betere wereld heen te strekken, " want in deze hebt gij geene blijvende stad. Om der " zonde wille is het schoone bij u zoo ras voorbijgaan- " de, maar in het oord, waar ik woon, duurt het im- " mer voort. Daar kent men geen verdriet; in het pa- " radijs Gods bloeijen de rozen in onuitsprekelijke " schoonheid, en verwelken nimmermeer. Daar heerscht " liefde, eendragt, vreugde, genot, in één woord *zalig-* " *heid*.— In dit woord ligt meer opgesloten, dan gij " met uw eindig verstand bevatten kunt.

" En dit heilig oord, menschenkind, is voor u niet " ontoegankelijk. Door de oneindige ontferming Gods " is u dezen weg aangewezen in de gewijde schriften. " Onderzoekt dezelve met naarstigheid, en leert ten " volle wat de wil zij van den Drieeenigen God. *Zij* " geleiden u naar het oord, waar ongestoorde vreugde " voortduurt door eindelooze eeuwen."

Dank voor uwe liefderijke vermaningen. Wij wenschen dezelve optevolgen, want eene stem in ons binnenste roept uit: daarheen! daarheen!

Wat zwoegt de dwaze mensch !
Om 's werelds eer en pracht!
Ei ziet, zijn harten wensch,
Wordt menigwerf belacht.

Het waar genot is niet
In dingen dezer aard:
En 't goud waar hij om zucht,
Is zijne zucht niet waard.

't Genot is slechts alleen
In 's Heeren dierbaar woord;
't Wijst ons ten hemel heen.
Het eeuwig zalig oord.

Laat ons de Lentetijd,
Ten onzen nut besteén.
De zaaitijd is slechts kort,
't Verzuim baart eens geween.

Eerlang daalt 's levenszon,
En leidt ons heen naar 't graf.
Daar leggen w' onze dáan
Voor immer, immer af.

En hebben w' op deez' aard
Des Heeren wil gedaan,
Dan vangt aan d' overzij
De eeuw'ge Lente aan.

SHEBOYGAN. O.

REBEKKA.

Eene der belangrijkste en beminnelijkste karakters onder het vrouwelijk geslacht der vroegste tijden, is dat van Rebekka, de jeugdige bruid, de teedere echtgenoote en de bejaarde reisgezellin van Izaak. Gelijk Sara had zij voorzeker hare gebreken, maar deze verdwenen in den helderen glans harer deugden.

Ik zal slechts een hoofdtrek uit hare geschiedenis aanhalen—eene van gewigt voor allen, doch meer bijzonder voor het opkomend geslacht—haar huwelijk namelijk, hare jeugdige echtverbindtenis met Izaak, het voorwerp *harer* keuze niet alleen, maar ook dat harer ouders.

In Izaak en Rebekka vinden wij de hemelsche instelling des huwelijks, door een lang leven in denzelfden heiligen band bewaard, juist als God dit verordineerde in Eden, en als Jezus Christus weder ordineert in het Nieuwe Testament, als Hij zegt: "Daarom zal een mensch vader en moeder verlaten, en zal zijne vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vleesch zijn."

Ik heb een weinig in de schriften der klassieke oudheid gezien, zoo ook iets gelezen van geschiedenis, biographie, hedendaagsche dichtkunde, ja ook fantasie, maar kan vrij uit bekennen, dat ik in al mijn lezen, in of buiten den Bijbel, heilig of onheilig, oud of nieuw, nooit iets ontmoet heb met betrekking tot het huwelijk, dat zoo belangrijk, zoo leerzaam en zoo schoon is, als dat wat het 24ste hoofdstuk van Genesis ons van de verbindtenis van Izaak en Rebekka mededeelt.

Bij eene ernstige nalezing van dit kapittel, ontdekt men vier bijzonderheden, welke naauwkeurige opmerking vereischen, voor dezulken, die, in den huwelijken staat wenschen te treden.

Eerstelijk: was het een huwelijk, in den waren zin, naar de vereischten des hemels.

De goedkeuring der ouders van beide zijden stemde geheel met die van het geliefde paar overeen. Van het begin tot de voltrekking vermeed men zorgvuldig eenen enkelen stap te doen, dan in afhankelijkheid des Allerhoogsten. Zijne aanwijzingen werden in ootmoed gezocht, zelfs door den dienstknecht Eliëzer, die ons hier een voorbeeld geeft, dat bijzonder prijzens- en navolgingswaardig is.

Het was een huwelijk in den Heer, zoo als ieder huwelijk behoort te zijn.

Ten tweeden: was het vrijwillig en welgemeend, zoowel van Rebekka's zijde, als van die van Izaak.

De keuze haars harten was geraadpleegd en als de beslissende stem geëerbiedigd.

De Ouders maakten geene bepaling en gaven geen antwoord, voor dat haar eigen hart beslist had. "Zult gij met dezen man trekken?" was de vraag, en zij antwoordde: "Ik zal trekken." Alleen op haar *ja* en *neen* berustte de gansche zaak.

Ten derden: Rebekka maakte haar besluit naar eigene verkiezing, maar deze was overeenkomstig met de wenschen harer ouders. Hadden deze echter met haar in gevoelens verschild, dan zoude dit ongetwijfeld eene verandering in de zaak te weeg gebragt hebben. Zij zoude liever geene echtverbindtenis aangegaan hebben, dan eene tegen den wil harer ouders. Alzoo stond het in de magt van ouder en kind, om aan de zaak eene wending te geven, zoonals God en de natuur wilde dat het in elk geval van dezen aard zijn zoude. Het is eene overtreding van de wet der natuur en des hemels, voor een ouder, om zijn kind een huwelijk op te dringen; maar niet minder zondig is het voor een kind, om tegen den wil der brave ouders eene echtverbindtenis te sluiten.

Ten vierden,—was de kennismaking en het verkeer een voorbeeld van kuischheid en zuiverheid in alle opzigten, welke aan deze noch gene zijde eenige baatzucht verraadde.

De jeugdige, beminnelijke Rebekka blinkt uit als een voorbeeld van ongekunstelde onschuld, ongeveinsde openhartigheid, vrouwelijke teederheid, en redelijke godsdienst.

En nu, in deze nieuwerwetsche dagen van vooruitgang en weelde, waarin maar al te dikwijls de heilige huwelijksband geschonden wordt door Goddelijk en ouderlijk gezag te ontduiken, maar men veeleer het oog vestigt op het schoonschijnend zingenot des tijds, hoe veel denkt gij dat onze hedendaagsche *ladies* bij de *ladies* der oude tijden vooruit zijn?

Middel tegen Hondsdolheid.

Dr. CORRY, te Waukegan, in Illinois, schrijft het volgende voor:

"Wasch de wonde goed met water, (warm, indien het bij de hand is, want dit bevordert de vloeijing des bloeds) en zuig vervolgens de wonde uit met den mond, gedurende 15 of 20 minuten, of zoo lang als men nog eenige steking gevoelt. Men behoeft niet bevreesd te zijn dit te doen, indien men zorg draagt geen speeksel door te slikken. Uit voorzorg zoude het echter goed zijn, den mond bij herhaling met sterken drank of saleratus-water te spoelen. De wonde goed uitgezogen hebbende, moet men er zonder tijdsverlies een compres van sterke geest van hartshoorn op leggen, en dit gedurende eenige uren gestadig nat maken. Elk gezin dient een fleschje hartshoorn in huis te hebben voor voorkomende gelegenheden. Indien men dit middel echter niet bekomen kan, gebruik dan eene sterke oplossing van saleratus. Indien de wonde dus geplaatst is dat de patient die niet zelf uitzuigen kan, laat dit dan door een ander doen.

Dit middel is even zoo heilzaam in geval van den beet eener slang, het steken der bijen, of eenig ander vergiftig dier. Gewone caustic is goed in plaats van hartshoorn, en kan jaren lang in een fleschje bewaard worden, indien men het uit het licht en droog houdt; of in geval van gevaar kan men er een stukje van in zijn vestzakje houden."

Aangezien zich thans alom, en vooral te Chicago, vele dolle honden bevinden, dachten wij den lezer geene ondienst te doen dit recept mede te deelen, en wij raden hem aan, er aan het eerst gebetene dier eene proef van te nemen. Proefneming is de eenige weg een geneesmiddel tegen deze verschrikkelijkste kwaal van alle aardsche ongesteldheden uit te vinden.

☞ Men maakt nopens de bekwaamheden der leden van het kabinet de opmerking, dat CALEB CUSHING van alle ministers de eenige is, die zich in eene andere taal dan de engelsche weet uit te drukken. Bij gelegenheid van het groote diplomatische diner, hetwelk de heer von Bodisco onlangs gaf, sprak de heer C. fransch met den heer Sartiges, spaansch met Don Calderon de la Barca, hollandsch met Baron DE TESTA, *zaakgelastigde der Nederlanden*, duitsch met Baron Geroldt, portugeesch met de Figaniere en het zuiverste Italiaansch met den gezant des konings der Beide Sicilien.

Een klein bedrijf op eene groote schaal.—De Milwaukie *Free Democrat* deelt onderstaande opgave mede van de jaarlijksche uitgaven in de lucifer (match) fabrijk van den heer R. W. PIERCE aldaar:

2 tonnen stroo-bordpapier	$1350
50 riem gekleurd papier voor adressen	125
2 tonnen blaauw papier voor doosjes te beplakken	400
90,000 vt. 2 duims planken	1485
8 tonnen zwavel	560
600 pond phosphorus	175
50 riem omslag papier	175
Lijm	700
Totaal	$5470

Er zijn bestendig 16 a 18 mannen en jongens in de fabriek—8 a 10 meisjes maken dozen—drie rondventers met voerwerk, een met vier en twee met twee paarden.

Waarde der jaarlijksch vervaardigde lucifers tegen den prijs in 't groot $18,000.

☞ Door den Senaat van Michigan werd een ontwerp van wet aangenomen, verleenende eene subsidie van $10,000 uit het algemeen fonds der Zout Bron, ten einde eene "model-farm" te Lansing te stichten, ter bevordering van landhuishoudkunde in dien Staat.

☞ Men schrijft ons dat de Democratische Hollanders in town Williamson, N. Y., op den 5 April eene roemrijke overwinning behaalden.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Boston *Post* deelt het volgende geval eener zonderlinge ontdekking mede: Terwijl voor eenige dagen de werklieden bezig waren op het openbare plein een gat te graven om een' boom in hetzelve te planten, stootten zij met de spade op een steenen verwulf, en na dit geopend en de stiklucht te hebben laten ontsnappen, ging een hunner naar binnen om die spelonk te onderzoeken. Zij is omtrent 10 voeten diep, 15 voeten hoog en 6 voeten wijd. Aan den noord kant was eene ijzeren deur, achter welke eenige hardsteenen trappen. Deze deur was bijna door roest verteerd. De steenen waren van een zonderling maaksel, geheel verschillend van die welke wij ooit gezien of van gehoord hebben, hebbende de gedaante van een halven cirkel.

Vier kleine aarden potten, van zeldzamen vorm, met afzigtelijke menschenhoofden daarop gebakken, werden in eenen hoek der spelonk gevonden en een van welke gevuld was met stukjes zilver, overdekt met eene geelachtige bruine roest. De andere drie bevatten een klein assortement van kleinoodien, van het zonderlingste maaksel, bestaande uit zware gouden ringen, kunstig ingelegd met steentjes, en oud wapentuig van lofwerk voorzien, armbanden, gespen, oorringen, enz.

In eene scheur tusschen de steenen was een' dolk gestoken, die, op aanraking van het lemmet, onmiddelijk in stukken viel, zijnde geheel door de roest opgegeten. De heft toonde na een weinig poetsen uit fijn goud te bestaan, bevattende zes kostelijke diamanten.

Hier is een vraagstuk ter oplossing van oudheidkundigen. De eenige sleutel op dit zonderling geval gegeven, is, het opschrift dat op de heft der dolk gesneden was, en hetwelk eenige onzer geleerden nu trachten te ontcijferen; het luidt aldus: "LO. OF.-L. IRP. A."

De gevondene voorwerpen zijn op het Stadhuis weggelegd en de spelonk is voor de nieuwsgierigen ter bezigtiging open gesteld.

— Het Staats-Departement te Washington heeft op gedane aanvraag beslist, dat zoodanige buitenlanders, die nog geene burgers der V. Staten geworden zijn en slechts hun voornemen, burger te willen worden, afgelegd hebben, geen pas verleend kan worden. Het is volstrekt noodzakelijk, dat de laatste eed afgelegd en het bewijs van burgerschap genomen worde, om een pas van de V. S. regering te kunnen bekomen.— Wij herinneren bij deze beslissing des Departements van staat onze landgenooten die lange jaren in de V. Staten wonen en hun voornemen burger te willen worden, verklaarden, doch het finale stuk nog niet gelost hebben, hieraan, dat zij dit niet langer verzuimen moesten, want zij kunnen niet eer op de volle regten eens V. Staten burgers aanspraak maken.

Overigens schijnt het, uit een punt van regt beschouwt, ook tamelijk bevreemdend, dat eene regering die buitenlanders, van wie zij eene afzwering hunner vroegere onderdanigheid verlangt, niet beschermen wil, wanneer zij dit gebied verlaten. Er kunnen gevallen voorkomen, dat een zoodanig buitenlander gedwongen is buitenslands te gaan, hij kan evenwel in dit geval noch pas nog bescherming erlangen en is een verdwaald schaap gelijk.

— De V. S. Senaat is den 11 dezer uiteen gegaan.

— Het stedelijk bestuur van Conde heeft bepaald, dat armen, die honden onderhouden, niet zullen bedeeld worden.

— Wij vernemen, dat een groot aantal der Engelschen en eenigen van Wallis, die voor eenige dagen te St. Louis aankwamen en zich voor Mormonen uitgaven, geweigerd hebben verder te gaan en zich niet naar de Zoutzee willen begeven. Het meerendeel dezer emigranten kwam onder het opzigt eens Mormonen-agents herwaarts. Zij hadden in Liverpool met bevelhebbers van stoombooten en zeilschepen contracten in 't groot gesloten, waardoor de overvaart per persoon van die stad tot in St. Louis dooreen slechts op acht a tien dollars te staan kwam. Sinds hunne aankomst alhier heeft een groot deel dezer lieden, die zich als Mormonen op zulk eene goedkoope wijze lieten verzenden, den grootsten afkeer van de leer van *Joe Smith* aan den dag gelegd, en velen hebben of hunne wijkplaats in die stad genomen, of zijn naar elders verhuisd; in allen gevallen hebben zij het Mormonen geloof en den agent, die hun zoo goedkoop in dit land bezorgde, voor altijd vaarwel gezegd.

— Een wisselblad zegt vernomen te hebben, dat de aartsbisschop HUGHES eerlang naar Rome zal vertrekken, om den Kardinaal's hoed te ontvangen. De aartsbisschop van Baltimore en de bisschop van Philadelphia zullen zoo lang zijne plaats bekleeden en men denkt dat hij wel een jaar zal afwezig blijven.

— Men gelooft dat de landverhuizing uit Duitschland dit jaar niet zoo talrijk zijn zal als in vorige jaren, uithoofde van den drukkenden geldmangel.

— Te Chicago zal eene "People's Bank" gevestigd worden, met een kapitaal van een millioen dollars. Van deze is reeds voor een groot bedrag ingeteekend.

— Uit de Oostelijke Staten zullen in dit jaar zeer vele inwoners naar Minnesota trekken en zich daar vestigen. Door Albany kwamen onlangs ruim honderd personen op hunnen weg van Nieuw Engeland naar Minnesota. In Nieuw Jork heeft zich eene sterke Minnesota Vereeniging verzameld. Het is het voornemen dezer lieden, aan het overschoone meer Minetouka eene stad te stichten.

— In de jongste zitting der Minnesota wetgeving werden elf nieuwe counties in dat ten westen der Mississippi gelegen gebied georganiseerd. Binnen weinige jaren zullen deze counties door eene nijvere bevolking bewoond zijn. Thans nog onbekende steden zullen gesticht worden en bebouwde landerijen eene der schoonste landstreken bedekken.

— De stedelijke verkiezing te St. Louis is geheel ten gunste der Democratische partij uitgevallen.

— De vrije en gemakkelijke manier op welke wij onmetelijke sommen gouds transporteren—schrijft men van Philadelphia—is een verbazend iets voor vreemdelingen. Niet lang geleden werd een der Express compagnies verzocht om een millioen twee honderd duizend dollars in nieuwe gouden munt, wegende ruim vier duizend zes honderd pond, van genoemde stad naar Nieuw Jork te verzenden. Drie wagens kwamen voor de deur van het muntgebouw, zonder schildwacht of wakers, maar hebbende alleen een voerman op iederen wagen. Het goud was in zakken, werd als zoo vele zakken zout op de wagens gesmeten, en naar het bureau der compagnie gevoerd, waar men dezelve in eene groote kist legde en naar de boot verzond.

Aangezien de gangplank door de zware massa gouds konde breken, werd de kist bij hare aankomst aan de boot geopend, en de zakken te midden des volks van de een tot den anderen overgegeven, zonder eenig gevaar te duchten. Te Nieuw Jork aankomende, werd het goud op dezelfde onbezorgde wijze naar de plaats van bestemming vervoerd. In Europa zouden deze twee tonnen gouds in plegtigen optogt, tusschen twee gelederen gens d'armes, vervoerd geworden zijn, terwijl het in Mexico een regiment soldaten zoude vereischt hebben om het te beschermen.

— Een correspondent van den Ohio *Statesmen* zegt: Het misbaar onder de posten-jagers is zeer groot, en het is aangenaam om de honderden te aanschouwen, die dagelijks de verschillende Departementen te Washington bezoeken en deze hunne aanspraak op dezen of genen post open leggen. Ik beluisterde eenige in gesprek zijnde personen, die juist van het Witte Huis waren teruggekeerd.

De een vraagde:

"Hebt gij hem (de President) gezien?"

"Ja," was het antwoord.

"Hebt gij hem uwe belangen gezegd?"

"Dat spreekt van zelf."

"Wel, wat zeide de heer PIERCE daarop?"

Op deze vraag antwoordde de ondervraagde in wanhopende uitdrukkingen:

"Hij zeide geen stom woord, maar begon tegen een ander te spreken."

— De heeren WASHBURN & WOODMAN te Mineral Point hebben aanvrage gedaan om de "Bank of Wisconsin" omtrent den eersten Mei te mogen openen.

— De wet van 1852, inhoudende de registratie van Huwelijksvoltrekkingen, Geboorten en Overlijden, is in de jongst gehoudene zitting onzer wetgeving *ingetrokken*.

— De Washington correspondent van den Nieuw Jork *Democrat* maakt eene opzien barende mededeeling in zijn schrijven. Hij zegt, dat een aantal rijke inwoners van Texas, die in Californie zoo rijk geworden zijn als prinsen, onlangs in onderhandeling getreden zijn met den koperkleurigen koning der Sandwichs Eilanden, om zijn koningrijk, kroon en scepter, troon en zelfs zijne koninklijke grootheid van hem af te koopen. Indien het aanbod aangenomen wordt, denken zij de Eilanden aan Oom Sam ten geschenke aan te bieden. Dertig Californianen hebben voor honderd duizend dollars ingeteekend, om in de kosten van aankoop en de eerste termijn van betaling te gemoet te komen; zij twijfelen ook geenszins of hun plan zal gelukken.

— In ons vorig no. deelden wij mede, dat Wisconsin nu drie emigrant-agenten had; dit is niet zoo. John A. Byrne is door den agent te Nieuw Jork slechts tot zijnen adsistent benoemd.

— In de laatste dagen van Maart werden te Washington, volgens gebruik bij het Post Departement, zeven honderd bushels, of omtrent een millioen doode brieven openlijk verbrand. De gansche massa was dra in lichte laaije vlam en het duurde verscheidene uren eer dit *bonfire* was afgeloopen, niettegenstaande de bedienden het vuur gedurig opstookten.

— De Siameesche tweelingen zullen andermaal door de Ver. Staten rondreizen en hunne vrouwen en kinderen met zich voeren.

De Madiai's te Marseilles.

Een "Protestant" schrijft van Marseilles den volgenden brief aan de Londen *Times*, aangaande Madiai en zijne vrouw:

MARSEILLES, den 19 Maart 1853.

Ik haast mij u de invrijheidstelling en veilige aankomst te Marseilles der Madiai's te berigten. Zij werden laatstleden Dingsdag losgelaten en onmiddelijk aan boord der Fransche Postboot Hellespont gesmokkeld, welke Leghorn den volgenden morgen voor deze plaats verliet. Het gouvernement van Toscane stond hen niet toe, iemand hunner vrienden te bezoeken, en zij werden zeer dun gekleed aan boord gezonden, zijnde het hun zelf niet vergund om eenige voor hen gereed liggende kleederen in een hotel te gaan halen. Eenige Engelsche heeren hunnen behoeftige toestand vernemende, zonden hun eenige kleedingstukken. Rosa Madiai schijnt eene zeer verstandige vrouw te zijn, doch het verstand van haren ongelukkigen man is oogenschijnlijk verdwenen. Dit moet ongetwijfeld hoofdzakelijk worden toegeschreven aan de vele ontberingen, welke hij heeft ondergaan. Zij reizen onder den aangenomen naam van Francesco en Rosa Pauline. Zij zijn nog onbesloten in hun reisplan, doch zullen ongetwijfeld vroeger of later Engeland bezoeken, aan wier medelijden en bemoeijingen zij voornamelijk hunne vrijheid te danken hebben. Ik ben, enz.

Een Protestant.

Aangaande het zelfde onderwerp schrijft de w. e. w. heer THOMAS SLEEMAN, een Brittisch geestelijke te Leghorn, dd. 17 Maart:

"Aangezien tijdingen van Francesco Madiai's ongesteldheid Engeland bereikt hebben, zullen zijne vrienden met genoegen vernemen, dat hij, hoewel nog zwak zijnde veel beter is, en ik twijfel niet, of eenige weken vrijheid zullen hem volkomen doen herstellen; het spijt mij evenwel, hier te moeten bijvoegen, dat zijn verstand zeer geschokt schijnt te wezen. Het ijzer heeft zijne ziel binnen gedrongen, en in een op gisteren met hem gehouden lang gesprek bespeurde ik met smart vele onloochenbare kenteekenen van verstandsverbijstering. Rosa Madiai is wel en haar verstand is zelfs gezonder dan haar ligchaam. Zij is eene vrouw, die zoowel achting als medelijden inboezemt aan allen die het genoegen hebben met haar te spreken.

De toekomstige loopbaan dezer belangwekkende lieden is nog onbekend, daar zij onverwachts en met de grootste geheimhouding uit Toscane zijn gezonden, evenwel willen zij te Marseilles vertoeven, totdat Francesco's gezondheid en sterkte zijn teruggekeerd.

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office Corner of Eight Str. & N.Y. Avn

TERMS OF ADVERTISING:
(Sixteen lines or less make a square.)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
		One column, 6 mo'ths	20,00
Square, 3 months	3,00	„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN, WIS.

TUESDAY, 19 APRIL, 1853.

V. B. PALMER, the American Newspaper Agent, is *the only authorized Agent* for this paper in the cities of Boston, New-York, and Philadelphia, and is duly empowered to take advertisements and subscriptions at the rates as required by us. His receipts will be regarded as payment. His offices are—BOSTON, Scollay's Building, NEW-YORK, Tribune Buildings; PHILADELPHIA; N. W. corner Third and Chestnut streets.

AN ACT to prohibit the circulation of unauthorised bank paper.

The people of the State of Wisconsin represented in Senate and Assembly, do enact as follows:

Section 1. No person or persons shall issue, pay out or pass, and no body corporate, shall issue, pay out, pass, or receive in this state as money, or as equivalent for money, any promissory note, draft, order, bill of exchange, certificate of deposit, or other paper of any form whatever in the similitude of bank paper, circulating or intended to circulate as money or banking currency, that is not at the time of such issuing, paying out, passing or receiving, expressly authorized by some positive law of the United States, or of one of the United States, or of Canada, and redeemable in current gold and silver coin at the place where it purports to have been issued; and the burden of proving the existence of such law, and the redemption of the promissory note, bill of exchange, draft, order, certificate of deposit, as aforesaid, at the place of issue, shall rest upon the person or body corporate paying out, passing, receiving or issuing the same

Sec. 2. From and after the first day of January, A.D. 1854, no person or persons, or body corporate, shall pay, give, or receive in payment, or in any way circulate as money any bank bill, promissory note, check, draft, or other evidence of debt, which shall purport to be for the payment of a less sum than five dollars, and which may have been issued by any banking association or corporation out of this state, and any person or persons, or body corporate offending against any of the provisions of this section, shall forfeit and pay for every such offence not less than five nor more than one hundred dollars, to be recovered by any person sueing therefor as debts of the like amount are by law recoverable, one-half for his own use, and the other half to be paid into the county treasury.

Sec. 3. Any person who shall knowingly violate the provisions of the first section of this act, shall be deemed guilty of a misdemeanor, and shall, upon conviction, be punished by fine of not less than ten nor more than one hundred dollars, or by imprisonment in the county jail for a term of not less than one nor more than six months, or by such fine and imprisonment, in the discretion of the court.

Sec. 4. Any body corporate that shall violate the provisions contained in the first section of this act, shall forfeit all the rights, privileges and franchises conferred by the charter or act of incorporation of such body corporate, and shall also forfeit and pay for every such violation, for the use of the school fund of this state, the sum of five hundred dollars, to be recovered by an action of debt in any court of competent jurisdiction in the name of the state of Wisconsin, on the relation of any person who may see fit to prosecute the same. And any officer, director, stockholder or agent of such body corporate who shall in the name of such corporation, or otherwise, violate any of the provisions of said first section, shall be subject to all the pains and penalties prescribed in the second section of this act, the same as if said violation had been committed in his individual capacity; and any such offence committed by any person named in this section, may be prosecuted in any county of this state where any of said paper may be found circulating

Sec. 5. Any person who shall inform against, and cause to be prosecuted to conviction, any person, or who shall on his own relation cause to be prosecuted to judgment any body corporate, for violating the provisions contained in the first section of this act, shall be entitled to receive one half of the fine or forfeiture imposed for such violation when collected.

Sec. 6. Justices of the Peace shall have full power and concurrent jurisdiction to try and determine all misdemeanors arising under the provisions of this act upon complaint on oath being made for that purpose, by any person, in the same manner and with the same privilege of trial by jury to the accused, as provided in chapter eighty nine of the revised statutes of Wisconsin.

Sec. 7. All contracts that shall be made or entered into of any kind whatever, the consideration of which, in whole or in part, shall consist of any such circulating paper as is prohibited by the first and second sections of this act, and all payments made in any such unauthorized paper shall be null and void for any purpose whatever.

Sec 8. The certificate of the secretary of state of any of the several states of the United States, *and* [under] his hand and seal, shall be legal evidence, of the corporate existence of any and all banking corporations within such state.

Sec 9. This act shall be immediately published by the secretary of state, and take effect and be in force from and after the first day of July, 1853. The secretary of state shall cause this act to be published in every newspaper in this state.

H. L. PALMER,
Speaker of the Assembly.
D. C. REED,
President pro. tem. of the Senate.

Approved April 2, 1853.
L. J. FARWELL.

STATE OF WISCONSIN, } ss.
SECRETARY'S OFFICE, }

I, CHARLES D. ROBINSON, Secretary of State, of said state, do hereby certify, that I have compared the foregoing with the original enrolled act deposited in this office, and that it is a correct transcript therefrom, and of the whole of said original.

In witness whereof, I have hereunto set my hand, and affixed the great seal of said state, at the Capitol in Madison, this fifth day of April, A. D., 1853.

L. S.

CHARLES D. ROBINSON,
Secretary of State.

Geschiedkundige Schets van St. Louis,

Uit Nicolet's Report door J. M. H.

(Vervolg van no. 14.)

Geschiedkundige naauwkeurigheid verlangt hier eene ontkenning der stelling van eenige schrijvers, die aan Amerikaansche troepen medewerking in de verdediging toeschrijven. Ongelukkiglijk waren ter dier tijd geene Ver. Staten troepen aan den oever der Mississippi, tegen over St. Louis, daar er geen noodig waren, zijnde er niets te bewaren of te verdedigen.

Het is bekend, dat Generaal George R. Clark met zijne manschappen de gewigtige post van Kaskaskia toen bezet hield, die meer dan zes en vijftig mijlen ten zuid oosten van St. Louis gelen is; en dat bijgevolg deze dappere officier geen tijd had, zelfs niet wanneer het binnen zijn bestek ware geweest, zich in eene zaak te mengen, die alleen den Spanjaarden en Engelschen aanging, welks plan eene overrompeling beoogde en slechts eenige uren duurde.

Het was waarschijnlijk bij deze gelegenheid, of eene dergelijke, die in den zomer van 1811 plaats greep, zoo als bij overlevering verhaald wordt, dat de Indianen door de Franschen na den slag verweten zijnde, dat hunne vrouwen door hen onbarmhartiglijk waren vermoord, hun antwoordde: "Maar waarom droegen zij hunne blaauwe zakdoeken niet om het hoofd als vroeger? zoo zouden wij hen erkend en gespaard hebben."

Uit de voren verhaalde gebeurtenis bleek het de inwoners van St Louis spoedig, dat hun garnizoen hun vertrouwen onwaardig was. Zij hadden gebrek aan amunitie als anderzints, hetgeen Col. Chauteau bewoog naar Nieuw Orleans te reizen.

Cruzat werd wederom als kommandant van St. Louis aangesteld, de belangen van welke plaats door hem met zachtmoedigheid en algemeene goedkeuring werden gehandhaafd. Een houten Fort werd op de hoogste plaats der stad gebouwd, waarop verscheidene zware stukken werden geplaatst, terwijl er eenigen tijd later vier steenen torens, van welke men kruis–vuren konde onderhouden, werden bijgevoegd.

Dit was eenige verdediging voor de stad, doch alleen tegen Indianen. Er zijn tegenwoordig geene overblijfselen dezer sterkte meer zigtbaar, hebbende de grond waarop het stond, voor de verbetering der stad plaats moeten maken.

Het is niet ontijdig hier aan te merken, dat de staatkunde van Louisiana en Canada in het bedeelen van groote stukken lands aan bijzondere dorpen zeer goed was.

De kolonisten werden landerijen, onder voorwaarde dezelve niet te verdeelen, toegestaan; zij verzamelden gewoonlijk in de nabijheid der Forten, en daar zij gezamentlijk werkten, zoo viel de verdediging hunner hutten veel gemakkelijker. Er werd als dan eerst een veld aangewezen, welks grootte met het getal huisgezinnen in het dorp overeenkwam. Elke familie ontving een zeker gedeelte ter bebouwing, terwijl een ieder voor het opzetten der *fencen* het zijne moest bijdragen.

Deze toegestane landerijen werden *Commons* genoemd, en voor eenige jaren waren er nog dusdanige Commons in de nabuurschap van St. Louis, Carondelet, Kaskaskia en nabij alle Fransche dorpen in Missouri en Illinois.

Het jaar 1783 wordt *l' Annee des Grandes Eaux*, het jaar der groote overstroomingen genoemd. In April rees het water der Mississippi van vijftien tot twintig voeten boven het hoogsterk merk dat men ooit had waargenomen, ja op plaatsen, waar de rivier niet breed was, rees het zoo hoog als dertig voeten. De eheele streek lands, dat door de Mississippi tot aan deszelfs mond bespoeld wordt, vertoonde eene onmetelijke watervlakte, hier en daar door eilanden bedekt. De dorpen St. Genevieve, Fort Charties, St. Philippe, Cabokia enz., waren geheel onder water, en de inwoners die naar de heuvelen, die de valei overzagen, waren gevlugt, bezochten elkander wederzijds met schuiten.

Het dorp St. Genevieve was toen op eene lage *prairie* gelegen, die nu reeds geheel is weggespoeld, en men verhaalt dat de heer Aug. Chouteau in zijne terug reis van Nieuw Orleans, zijne boot ankerde en met zijne manschap op het dak van het hoogst gelegene huis zijn ontbijt gebruikte.

De kooplieden tusschen St. Louis en Nieuw Orleans in hunnen terugkeer herhaalde malen aangevallen en van hunne goederen beroofd zijnde, door eene bende *Mississippi roovers*, (aangevoerd door Culbert en Magilbray) die aan den mond der *Rivier du Liards*, verscholen en op hen wachtende waren, zoo nam het gouvernement in 1788 maatregelen tegen hen, en beval de uitrusting eener gewapende geleide, uit tien booten bestaande, die dan ook in het opbreken des rooversnest volkomen slaagde, en in zegepraal naar St. Louis terug keerden, dit jaar wordt *l' Annee des dix Bateax*, "het jaar der tien booten genoemd."

In 1797 voeren er verscheidene Spaansche galleijen van 40 roeijers de rivier naar St. Louis op, die onder het bevel van Col. Don Carlos Howard waren.

In het jaar 1781 verschenen de Pokken (door de Creolen Picote genoemd) voor de eerste maal in Illinois en Missouri, daar de ziekte tot den 15 April van dit jaar alhier geheel onbekend was.

Door op bovenstaande acht te slaan, zal men bevinden, dat Opper Louisiana voor bijna twee en dertig jaren onder Spaansche heerschappij is geweest en dat Frankrijk juist tijd genoeg had gehad de grondlegging van St. Louis gewaar te worden.

Het land werd door militaire magt bestuurd, dat is te zeggen, door de onbeperkte wil van bevelhebbers, die alle magt in zich zelven vereenigden, zonder eenige persoonlijke regten, zelfs niet dat van verzoekschriften te mogen inleveren, erkenden.

Spanje schijnt er nimmer op bedacht geweest te zijn, hare voordeelen van Opper Louisiana te trekken. Het schijnt, als of zij dit uitgestrekte land slechts als eenen muur tegen het indringen harer naburen op de door haar hooger geschatte Mexikaansche bezittingen, beschouwde; eene Staatkunde, die alleen de onverschilligheid, die zij in het regeren van dit land zoo vele jaren betoonde, eenigermate opheldert. — Een volk wordt evenwel groot door deszelfs bijzonderen aanleg, en de rol die Spanje in de geschiedenis der volken heeft gespeeld, vergunt ons niet, haar als onbekend met deze voordeelen te beschouwen. Toen zij van het land ten westen der Mississippi bezit nam, vond zij aldaar eene Fransche bevolking, aan de luchtstreek gewoon, benevens aan alle ontberingen gewend.

Het vooruitzigt op een gemakkelijker en rustiger bestaan, had dit volk aan de Arkansas, de Mississippi en Missouri rivieren, doen verzamelen, alwaar zij slechts een verdedigend bestuur, dat hen in zekerheid de natuurlijke middelen vergunde te ontwikkelen, wachtende waren, ten einde van den toen heerschenden vrede gebruik te kunnen maken. Al wat Spanje te doen had, was slechts markten voor hare voortbrengselen te openen, en zij zouden haar met die levensmiddelen ter voeding harer zuidelijke Kolonies, die zij nu van vreemdelingen moest vragen, hebben voorzien.

Dit uitgestrekte gebied in het bezit der verhevenste natuurlijke grensscheidingen, konde, indien het goed bestuurd ware geworden, den loop der grootste gebeurtenissen die sedert dit tijdvak op het vaste land hebben plaats gehad, geheel veranderd hebben.

De gewigtige uitslag, door de vrije instellingen der Vereenigde Staten te weeg gebragt, bewijst op dezen dag, dat het verlies van Kanada door Frankrijk ten voordeele konde zijn gebezigd en door de bezittingen, die zij nog aan de Mississippi had, aan te kweeken, voor de opofferingen van 1763 volkomen zoude betaald zijn geworden, daar de kolonie die haar nog overbleef driemaal zoo groot als haar eigen Koningrijk was. De beroemde staatsman Turgot voorzag de voordeelen van zulk eene staatkunde zeer wel, en legde den Koning een plan voor, waardoor dit uitgestrekte gebied (door hem Equinoxial Frankrijk genoemd) in een' korten tijd sterk bevolkt konde worden. Doch hij werd als een geestdrijver behandeld. Spanje deed even zoo, in plaats van de Kolonie vurig te ondersteunen, zoo liet zij de nederzetters aan hun lot over, dringt hen een willekeurig bewind op den hals, werpt hinderpalen tusschen hunnen vrijen omgang met hunne naburen, en belet daarenboven de *emigratie*, door van allen die hunne talenten en vlijt kwamen aanbieden, een handschrift te vorderen, ten bewijze dat zij tot de R. Katholieke Godsdienst behoorden. Geen wonder dat zij klaagt, dat de Kolonie haar meer kost dan zij opbrengt, daar zij steeds alles zich zelven zonder de geringste vergelding toeeigende.

VERMOEDELIJKE MOORD.—In Ashippun, Dodge County, Wis., werd voor eenige maanden het reeds verrotte lijk eens mans gevonden, die zich volgens het verdict der lijkschouwers-jury zoude vermoord hebben. Thans is echter gebleken, dat waarschijnlijk eene snoode misdaad door een landbouwer in Ashippun, Hiram Sanders geheeten, begaan is.

De dochter dezes mans was met eenen zekeren Edwin Bunda verloofd. De vader wilde in deze verbindtenis niet bewilligen en dreigde Bunda uit de voeten te zullen maken, wanneer hij weder in zijn (Sanders) huis komen zoude. In weerwil dezer bedreiging zette Bunda zijne bezoeken bij de dochter van Sanders voort, en noodigde haar in Junij 1852 uit, met hem naar een bal te gaan. Van dit oogenblik af aan werd Bunda niet weder gezien. Men geloofde algemeen, dat hij dien oord verlaten had, en werd mitsdien ook geene verdenking tegen Sanders gekoesterd, toen het niet meer te herkennen lijk eens mans gevonden werd. De vader van den jongen Bunda kwam echter onlangs naar Ashippun, om zijnen lang vermisten zoon te zoeken. Hij liet het destijds gevondene lijk opgraven en houdt staande dat het het lijk zijns zoons is. Hij meent hetzelve aan eene eigendommelijke gedaante der tanden en aan een kleedingstuk naauw herkend te hebben. Sanders werd toen in hechtenis genomen. Zijne ongelukkige dochter overleed omtrent vier weken geleden van hartzeer en verdriet. Zij zeide steeds dat Bunda vermoord was, en kende of vermoedde welligt de snoode misdaad, die haar vader zoude gepleegd hebben.

Ingezondene Stukken.

Wij ontvangen eene menigte stukken voor welke eene plaats in onze kolommen verzocht wordt, die veel goeds bevatten, en nogthans niet geplaatst worden om verschillende redenen: Eenigen zijn te lang; andere ongeschikt, of slordig geschreven; terwijl wederom andere naamlooze stukken zijn, en wij hebben niet altijd den tijd om dezelve te verbeteren of de tarwe van het kaf te scheiden. Vele correspondenten leggen de kiem van kunde en bekwaamheid aan den dag, die, behoorlijk aangekweekt wordende, iets goeds en nuttigs voor het lezend publiek zoude opleveren. Een schrijver moet den moed niet verliezen, omdat zijne eerste pennevruchten niet openbaar gemaakt worden. Zij die voor de drukpers schrijven, behoorden hun schrift zoo goed te maken als mogelijk is, en in het begin hunne stukken over te schrijven, te overwegen, en dezelve dan eerst te voltooijen, wanneer zij hunne gedachten op de verstaanbaarste wijze hebben uitgedrukt, zoodat zij ze dusdanig in druk wenschen te zien.

Een aantal goede stukken worden ter plaatsing weggelegd, en voor dat dezelve aan de beurt komen worden zij ongeschikt of vergeten, of iets beters neemt derzelver plaats in. Wij hopen regt te doen jegens onze correspondenten, onze lezers en ons zelven.

CORRESPONDENTIE.

Rev. C. S. te B.—Het boekje de "Kinderdoop" is nog niet verschenen.

Onze naar de lezing van hetzelve hakende landgenooten gelieven geduld te hebben, totdat wij de uitgave daarvan hebben aangekondigd.

⁂ Heden verloste met Gods hulp zeer voorspoedig van een' welgeschapen ZOON, mijne geliefde vrouw AALTJE ESKES-DOULEMAN.

A. J. ESKES.

Grand Rapids, 8 April 1853.

MINIATUUR ALMANAK
April 1853.

8. Nieuwe maan, 's morgens 7 ure 13 min. Zon op ten 5 ure 31 min., onder 6 ure 34 min.
16. Eerste kwartier, 's avonds 11 uur 59 min. Zon op ten 5 ure 18 min., onder 6 ure 43 min.
23. Volle maan, 's morgens 10 ure 28 min. Zon op ten 5 ure 6 min., onder 6 ure 51 min.
30. Laatste kwartier, 's morgens 2 ure 6 min. Zon op ten 4 ure 56 min., onder 6 ure 59 min.

MARKTPRIJZEN.

(Wekelijks verbeterd door H. W. CHAMBERLAIN.)

SHEBOYGAN, Wis den 19den April 1853.

Per Bushel.		*Per Barrel*	
Tarwe,	50 @ 75c	Zout,	1,87 c
Rogge,	50 „ 55 c	Whisky, per gallon	23 c
Bockweit,	37 „ 40 c	*Per Pond.*	
Garst,	40 „ 44 c	Boter,	12@ 16 c
Haver,	25 „ 26 c	Kaas,	8 „ 10 c
Ind. Koren,	56 c	Reuzel,	12 c
Aardappels,	0,31 c	Ham,	08 c
Boonen,	0,94 c	Spek, [versch]	5 a 6 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,25 c
Droogo Appels,	2,00 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	9 c
Meel [extra]	$3¾ @ 5,00	Hout, per cord,	1,00 c
Spek,	– 15 „ 16	Hooi, per ton,	10,00 c
Groene appels,	c	Shingles, per M.	1,25 c
Wit Visch,	6,50 c	Timmerhout, do.	$6@14

☞ 2⅛ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten: een ton is 2000 pond.

De Arme Edelman.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode bewerkt, door

N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

Vervolg van no. 15.

Zij gedankt voor deze daad, zegt gij, riep de edelman met de uitdrukking van dankbaarheid in de oogen. En toch was het den stap voor welken ik u om vergeving verzoeken moet, mijn kind! Mijne vergeving, riep Lenora. O, hadt gij anders gehandeld, wat had ik door twijfel aan den edelen zin mijns vaders geleden!

Nu bemin ik u nog meer als te voren. Vergeving! is het eene misdaad het leven eens broeders te redden wanneer men kan? De wereld oordeelt niet alzoo daarover Lenora; men vergeeft het eenen edelman niet dat hij arm is. In zulk eenen toestand moet hij boeten voor de vernedering die vele lieden in het bestaan des adels zien; hij moet dubbel betalen voor al de anderen.

Dan overlaadt men hem zonder medelijden met spot en hoon, en hij wordt als van de maatschappij uitgestoten, behandeld. Zijne standgenooten vermijden hem, om voor zijne armoede niet verantwoordelijk te schijnen; burgers en landlieden zien lagchend en schertsend op zijn ongeluk, als ware zijn val eene zoete wraak voor hen. Heil hem, wanneer God hem in zulk eenen toestand eenen Engel schenkt, om troost en laving in zijnen boezem te gieten en hem te sterken tegen wederwaardigheden en kommer. Doch hoor verder mijn kind! Mijn broeder was gered, het diepste geheim verborg de hulp die ik hem verleende; hij verliet zijn vaderland en begaf zich met zijne vrouw naar Amerika, waar hij sedert met werken zijn brood verdient; zijne vrouw stierf op de reis. Wat ons betrof, zoo bezaten wij niets meer: de Grinselhof en onze andere goederen werden op hypotheek met schulden belast, boven dezelver waarde. Buitendien zag ik mij gedwongen van een bekenden edelman 4000 franken op eene schuldbekentenis te leenen. Uwe moeder verweet mij, toen zij de uitgebreidheid des offers vernam, niet het minste, in het eerst keurde zij mijne daad zelfs goed; doch spoedig kwam de armoede en veroordeelde ons tot zulke bittere ontberingen, dat haar gemoed allengs onder den last der vernedering bezweek, en zij, zonder klagen, in een stil doch verzwakkend lijden verviel. Ach, het was zeer smartelijk. Wij moesten, om ons verval te verbergen en den naam onzer voorvaderen voor spot en geringschatting te vrijwaren, met uiterste spaarzaamheid het geld gadeslaan, dat noodig was de interessen onzer schuld te betalen. Van tijd tot tijd en binnen drie maanden verdwenen onze dienstboden, en paarden; wij vergaten spoedig den weg naar onze vrienden, om niet verpligt te zijn, hen bij ons te ontvangen.

Onder de bewoners van het dorp, de edellieden, onze voormalige vrienden, verhief zich een' algemeenen roep van verontwaardiging tegen ons. Men zeide, dat eene verachtelijke gierigheid ons aandreef, in volle eenzaamheid te leven. Wij hoorden deze verwijting, den openbaren haat zelfs met vreugde. Het was eene sluijer die men over ons hing, en waaronder onze ellende in zekerheid konde verborgen blijven.

O Lenora, ik beef, mijne borst wordt beklemd, ik nader in mijn verhaal de smartelijkste oogenblik mijns levens. Vat moed, om zonder weenen te hooren, wat ik u zeggen wil. Uwe moeder was zeer vervallen, hare oogen waren allengskens dieper in haar hoofd gezonken, de bleekheid haars gelaats was ontzettend om aan te zien. Ik werd bij het oogenblik des afscheids van haar, die ik meer dan het leven beminde, bij het lezen van het woord *sterven* dat op haar gezigt zoo duidelijk en zoo dreigend geschreven stond, half waanzinnig van vertwijfeling en kommer.

Lenora zat met den blik op den grond gevestigd, terwijl stille tranen over hare wangen begonnen te vlieten. De edelman zag haar eenige oogenblikken bevende aan, toen vervolgde hij: Arme moeder, zij deed niets dan weenen; zoo dikwijls zij haar kind, hare kleine Lenora aanzag, stortten haar de tranen uit de oogen. Uw naam zweefde gedurig op hare lippen; het was een onophoudelijk gebed dat die goede ten Hemel zond. Eindelijk hoorde zij de stem Gods die haar tot zich riep; de geestelijke had haar behulpzaam geweest met voorbereiding tot de laatste reis; men had u uit hare handen genomen en op de plaats gebragt; ik bevond mij alleen bij haar, wier lippen mij reeds den afscheidskus gegeven hadden; mijn hart bloedde, de wanhoop woedde in mijn binnenste. Hoe smartelijk waren hare laatste uren; reeds scheen zij een gevoelloos lijk, toen nog immer een stroom van tranen uit hare diep gezonkene oogen schoot, terwijl hare lippen zich nog moeite gaven den naam haars kinds uit te spreken. Voor haar bed knielende hief ik de handen ten Hemel en smeekte om verzachting van haar lijden, om vergeving voor wat ik gedaan had. Toen stond ik op, legde mijne handen op hare bleeke wangen en kuste de tranen der smarte van haar gelaat. Mijn gevoel begaf mij. Plotseling scheen het leven in haar terug te keeren, het was de laatste flikkering der levensvlam, die gereed was uitgebluscht te worden.

Zij riep mij bij mijnen naam, ik stond op, en zag haar verward in de oogen. Met klare stem zeide zij: "Het is volbragt, mijn vriend, vaarwel! God heeft mij geenen zachten doodstrijd verleend,—ik sterf met de overtuiging, dat mijn kind—mijn arm kind, ongelukkig zijn zal op aarde."

Ik weet niet wat mijne liefde tot haar mij ingaf en mij zeggen liet; doch ik beloofde haar, dat haar kind, dat gij, Lenora niet in ellende blijven zoudet, dat uw lot een gelukkig lot zoude zijn. Op het aangezigt uwer stervende moeder verscheen een hemelsch lachje, zij geloofde mijne belofte. Zij hief hare armen nog omhoog en drukte mijnen mond met hare lippen. Ik voelde echter hoe hare armen verslapten en hare ziel met den laatsten adem tot God steeg, Dien zij zoo vurig gediend had. Ach Lenora, gij hadt nu geene moeder meer!—Mijne arme Margaretha was dood.

De edelman boog het hoofd en zweeg. Lenora weende met de handen voor de oogen; eene droevige stilte heerschte in de kamer.

Spoedig echter naderde het meisje met haren stoel haren vader en vatte sprakeloos zijne hand. Zoo zaten beiden lang in droefheid verzonken, tot dat Lenora opstond en haren vader door liefkozingen trachtte te troosten. Van Vlierbeeke, alsof hij zich haastte zijne geschiedenis te eindigen, sprak met vrijere stem; Hoor verder Lenora; wat mij te zeggen overig blijft is niet zoo droevig, het betreft mij alleen. Veelligt deed ik wel het u te verzwijgen, doch ik behoef eene vriendin, die weten moet, wat ik doorgestaan heb; die alle mijne geheimen kent, en mij moet toestaan in haar hart uit te storten, wat het mijne sedert tien jaren in zich verborgen heeft. Uwe moeder, mijnen eenigen steun, was mij ontnomen; ik bleef alleen mijn kind, met mijne gelofte, de gelofte gedaan aan eene stervende. Wat zoude ik beginnen om dezelve te vervullen. Mijne erfelijke goederen overgeven om in vreemde landen te wonen en te arbeiden om dagelijksch brood voor ons beiden te winnen? Dit vermogt ik niet, het was onbedingd de keuze tot uwe ellende!

Aan deze uitkomst konde ik niet denken. Na lange en smartelijke overwegingen scheen het mij, alsof een lichtstraal in mijnen geest gevallen was, en met hoop hield ik vast aan een plan, dat zoo niet mij, dan toch u mijn kind geene ongelukkige toekomst beloofde.

Ik besloot onze armoede nog meer dan te voren te verbergen en mijnen tijd met de ontwikkeling van uwen geest te besteden. God had u mildelijk met ligchamelijke schoonheid begaafd, Lenora; uw vader wilde u met kunde, wetenschap, deugd, godsvrucht en zedigheid beschenken. Hij wilde uit u naar ligchaam en ziel eene schoone vrouw maken en hij durfde hopen, dat uw edel bloed, uwe bevallige gestalte, den schoonen aanblik, de schat uws verstands en gevoels, tegen den bruidschat opwegen konde, dien hij u niet geven kon. Hij vleide zich met de gedachte, dat gij op deze wijze een goed huwelijk doen en in de wereld ten deele wederom in den kring komen kondet, waarop uwe geboorte u regt scheen te geven. Tien jaren, mijn kind, heb ik u onderwezen in een goed gedrag, in kunsten en wetenschappen. Wat ik vergeten was of zelve niet wist, leerde ik in den nacht, om het u te kunnen mededeelen. Terwijl ik met angst iedere smart, iedere onaangename gewaarwording uit uwen weg verwijderde, en u alles verschafte wat onzen schijnbaar welgestelden toestand scheen toe te laten; terwijl het bestendig lachje van tevredenheid op mijn gelaat u verheugde, knaagden vrees, angst en schaamte bestendig aan mijnen boezem, en ik telde met schrik de schreden des tijds, die mij het beslissend oogenblik nader voerde. Ach Lenora, zal ik het u zeggen? Ik heb honger geleden, en mijn ligchaam door ontzegging van voeding doen vermageren, de helft mijner nachten met zwaar werk doorgebragt; mijne kleederen versteld en in den schoot der duisternis allerlei kunstgrepen uitgezocht, om voor u en voor anderen mijne armoede verborgen te houden.

Dit alles was echter niets; in de stilte des nachts schaamde ik mij voor niemand. Bij dag moest ik immer kampen tegen vernedering, en met bloedend hart den grootsten hoon verdragen.

Het meisje zag haren vader weenende aan, doch van Vlierbeeke drukte hare hand en voer voort:

Wees niet treurig Lenora! sloeg de hand des Heeren mij ook met diepe wonden, zoo schonk Hij mij toch in mijne eenzaamheid den balsem dezelve weder te heelen. Een enkel lachje op uw vriendelijk gelaat was genoegzaam, om uit mijn gemoed een gebed van dankbaarheid tot den Hemel te doen opstijgen.

Gij ten minste waart gelukkig; mijne gelofte was tot dus verre vervuld geworden. Eindelijk meende ik, dat de Hemel zelve iemand op onzen weg gevoerd had om u, mijn kind, uit de naderende ellende te redden.

Er ontstond eene reine liefde tusschen Gustaaf en u. Een huwelijk scheen het gevolg dezer neiging te zullen zijn. Daar verklaarde ik echter den heer Denecker bij zijn laatst bezoek den beklagenswaardigen toestand onzer zaken. Hij heeft onherroepelijk geweigerd, het verlangen van zijnen Neef gehoor te geven. Als of de slag, door welken mijne schoonste hoop vernietigd was, niet genoeg was, zoo hoor ik bijna op denzelfden tijd, dat de vriend die mij de vier duizend franken geleend had, met de toestemming de obligatie jaarlijks te vernieuwen, in Duitschland gestorven is, en dat zijne erfgenamen de betaling der schuld verlangen. Ik heb de stad doorkruist, aan iedere bevriende deur geklopt, alles in mijne vertwijfeling beproefd, om dezen laatsten smaad te kunnen ontgaan. Alles bleef vruchteloos.

Welligt morgen reeds zal men aan de poort van den Grinselhof een biljet aanplakken, waarin niet alleen den verkoop onzer vaste goederen, maar ook die van ons huisraad en van alles wat ons lief is, aangekondigd wordt.

Ons eigen eergevoel gebiedt ons, alles ten verkoop te voorschijn te brengen wat eenige waarde heeft, zoodat het beloop onzer schulden bereikt wordt. En wanneer het lot ons gunstig was, en wij iedereen konden bevredigen, zoo was dit een groot geluk in onze ellende!

Gij lacht Lenora? De vreugde straalt uit uwe oogen; bedroeft deze omstandigheid u niet? En dat is dan alles wat gij mij te zeggen hebt? Verder niets? Uw hart heeft mij geene geheimen onthouden, vraagde Lenora.

Geene, mijn kind! Voorwaar voer Lenora op ernstigen toon voort, ik weet dat zulk eenen slag voor velen als een schrikkelijk ongeluk zoude worden aangezien; doch wat is het voor ons!

Waarom spot gij nu zelve zoo koelbloedig vader? Waarom blikt gij juist als ik, onverschillig neder op de ongunstige wending des lots?

(Wordt Vervolgd.)

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart 1851. J. QUINTUS.

Om op te Ruimen,

En eene nieuwe uitgave te doen van de bewuste *Spel-* en *Vraagboekjes* op zwaarder papier en van meer uitgebreidheid, bied ik de nog voorhanden zijnde te koop, als volgt:

VRAAGBOEKJE voor Kleine Kinderen, door BONSTIUS, 1ste stukje,—Prijs 3 Cents; $1 de 40 stuks.

SPELBOEKJE voor de Nederlandsche Jeugd in Noord-Amerika, 16 bladzijden,—Prijs 6¼ Cents; $ 1, de 20 stuks.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad, te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Souffrouw, town Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie.
" H. van der Kolk, Chicago.
" Albany.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. J.
" J. Buerman, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati,
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" A. Siersema, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" J. Smeenk, Pella, Iowa.
" B. Zwart, Keokuk, Iowa.
" J. M. Huyskamp, St. Louis,
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS. Sheboygan, Wis.

J. QUINTUS,

NOTARY PUBLIC.